

33.

Ltm Ulf Anderssons m.fl. ang. turistskatt. (Mot.16/1971-72).

Mot.nr 16/1971-72.

LAG- och EKONOMIUTSKOTTETS betänkande nr 12/1971-72 med anledning av landstingsman Ulf Anderssons m.fl. hemställningsmotion med förslag att Landstinget måtte hemställa hos landskapsstyrelsen att denna med det snaraste utreder möjligheterna att av resande till landskapet uppbära en avgift, vilken avgift främst skulle användas till miljövårdande ändamål.

Sedan Landstinget över förenämnda motion inbegärt lag- och ekonomiutskottets betänkande, har utskottet, som i ärendet hört lagberedningschefen Sune Carlsson, landskapskamreraren Henrik Gustafsson och stadsdirektören Aron Häggblom, behandlat ärendet och får härmed vördsam samt anföra följande:

Utskottet omfattar tanken på att landskapet bör införskaffa medel vilka kunde användas till olika former av miljövård, inköp av naturreservat, etc.

Den starkt ökande resandeströmmen till landskapet torde dock knappast leda till någon större förslitning av den fria naturen enär större delen av de resande enbart är dagsresenärer som inte kommer i kontakt med Ålands natur. Att den egentliga turismen utsätter landskapet för ett visst tryck torde ingen förneka och vi bör därför självfallet söka värna och bibehålla landskapets natur.

En alltför stor försäljning och uppstyckning av strandområden kan säkert påverka befolkningens levnadsbetingelser men icke enbart i negativ riktning. För mången skärgårdsbo ger en försäljning av ett litet område det kapital han behöver för att exempelvis kunna finansiera en dräglig bostad för ett fortsatt kvarboende i skärgården. Däremot torde man kunna vara enig om att landskapet bör bevaka exploateringen av landsbygden och skärgården och i sådant syfte vidtaga nödiga åtgärder för att bevara tillräckliga skärgårdsområden och naturreservat intakta för framtiden.

Problemet är emellertid såsom i motionen konstaterats bristen på medel. Även om man kan förvänta sig att staten under de kommande åren kommer att budgetera större belopp för miljövårdsändamål och att landskapet skall kunna göra motsvarande budgeteringar talar ändå starka skäl för ytterligare särskilda åtgärder för Ålands del.

I motionen föreslås att en särskild avgift skulle uppbäras av resande till landskapet. Utskottet har ingående övervägt möjligheten av en sådan uppbörd men funnit att särskilda svårigheter skulle föreligga. Dels synes landskapets möjligheter att lagstiftningsvägen

införa en särskild avgift vara begränsade, dels har man från redarhåll ställt sig helt avvisande till ett frivilligt införande av den föreslagna avgiften.

I debatten har bl.a. framkastats ett sådant förslag, att hamnägarna skulle höja hamnavgifterna och överlåta överskottet till landskapsmyndigheterna. Utskottet har dock erfarit att något intresse icke finns att på frivillig väg uppbära en sådan avgift.

Utskottet anser dock att landskapsstyrelsen med fördel kunde ytterligare utreda de berörda alternativen.

Utskottet har även övervägt andra möjligheter att få nödiga medel för ifrågavarande ändamål. En utväg synes vara att delar av penningautomatmedlen skulle användas för miljövard. Enligt uppgift har överskottet av dessa medel flerdubblats under de senaste åren och i år beräknas överskottet närma sig en miljon mark. En stor del av dessa medel härrör sig från spelautomater på passagerarfartyg. Utan någon som helst inskränkning för de föreningar vilka nu åtnjuta understöd av sagda medel borde en del kunna avsättas för miljövardande ändamål. I detta sammanhang borde överhuvudtaget undersökas möjligheterna för landskapet att erhålla extra inkomster från någon form av spelkasino-verksamhet på Åland.

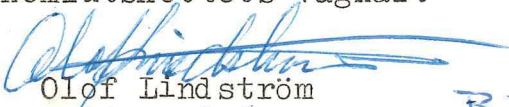
Utskottet som sålunda finner ändamålet med motionen gott men ifrågasätter den föreslagna metoden att hopbrunga medel finner dock en undersökning på sin plats och emotser att landskapsstyrelsen går in för en så allsidig utredning av frågan som möjligt och prövar tänkbara alternativ.

Hänvisande till vad ovan framhållits får utskottet vördsamt föreslå

att Landstinget måtte hemställa hos landskapsstyrelsen om en allsidig utredning över möjligheterna att främst för miljövardande ändamål erhålla utökade inkomster till landskapets enskilda medel samt häröver eventuellt inkomma med förslag till landstinget.

Mariehamn, den 12 april 1972.

På lag- och ekonomiutskottets vägnar:

Olof Lindström
ordförande

./. Bjarne Olofsson
sekreterare.

Närvarande i utskottet: ordförande Olof Lindström, viceordförande Viktor Arvidsson samt ledamöterna Olof Jansson, Erik Lundqvist och Rolf Carlson.